

Els canvis que proposen els experts en el seu informe són una aposta ideològica per alterar el model d'universitat pública

CCOO exigim que la reforma es faci amb el més ampli esperit d'acord i consens

CCOO considerem que els canvis que suggereix la Comissió d'Experts encarregada d'elaborar el document "Propuestas para la reforma y mejora de la calidad y eficiencia del sistema universitario español", no són fruit d'una avaluació rigorosa del sistema i dels resultats de l'última reforma sinó d'una aposta ideològica per un canvi de model de les universitats públiques.

Per al sindicat, és imprescindible que si s'aborda aquesta reforma, es faci amb el més ampli esperit d'acord i consens. Per això lamentem que la comissió no escoltés ni tingués en compte als legítims representants dels treballadors i treballadores de les universitats.

Així mateix, demanem que la comunitat universitària, com a primera interessada en tenir un millor sistema d'universitats, participi en la discussió de les reformes que aquest informe o altres recomanen, sobretot si es té en compte que les principals reformes que es proposen poden afectar significativament al personal de les universitats públiques, que segons algunes veus, semblen que siguin els culpables fonamentals del seu mal funcionament.

CCOO coincidim amb la Comissió d'Experts en la necessitat que hi hagi un marc estable que permeti planificar i desenvolupar l'activitat universitària a llarg termini. I és per això que no veiem la necessitat de modificar en profunditat novament el sistema universitari, ja que l'última reforma es va aprovar l'any 2007 i encara no s'ha acabat d'implementar. Tampoc compartim molts dels arguments de la majoria dels experts per canviar-lo.

Cal recordar que el document amb les propostes va ser difós el passat dia 15 de febrer a través de la pàgina web del Ministeri d'Educació i que s'estructura en els següents apartats: selecció del personal docent i investigador (PDI) de les universitats públiques; avaluació de la qualitat de les universitats: excel·lència i competitivitat, el govern de les universitats; finançament de les universitats i estudis i títols universitaris

Segons consta en el preàmbul de l'informe, la comissió confia que les reformes que es proposen assoleixin un ampli suport polític i social, de manera que les universitats puguin comptar amb un marc estable per planificar i desenvolupar la seva activitat a llarg termini.

D'acord amb aquest desig, la comissió, abans de la redacció final del document, va escoltar l'opinió de la Junta Permanent de la Conferència de Rectors de les Universitats Espanyoles (CRUE), del president i membres de la Conferència de Consells Socials de les Universitats públiques espanyoles (CCSUPE), del vicepresident i altres representants de la Conferència

d'Estudiants Universitaris de l'Estat (CEUNE) i dels membres de les comissions d'Educació del Congrés dels Diputats i del Senat.

Resulta sorprenent que s'afirmi en l'informe que "...és indubtable que les universitats no preparen prou bé als joves per trobar una feina adequada a la titulació que reben." i alhora que respecte "... a la qualitat de la formació que proporciona el SUE, les proves no són tan concloents, ja que les comparacions internacionals són més difícils de fer." Sembla que els autors estan convençuts, encara que no tinguin proves concloents, que per explicar les elevades taxes de subocupació i d'atur entre els nostres titulats és més rellevant parlar de la insuficient qualitat de la formació que proporciona el sistema universitari espanyol (SUE) que no pas de l' esgotat model productiu que hem patit al nostre país des del famós "¡que inventen ellos!"

Quant a les propostes que més es concreten, la de modificació de la selecció del personal docent i investigador (PDI) considerem –coincidint amb els autors que han fet un vot particular- una tornada al vell i superat sistema d'habilitacions nacionals, exigint al professorat no permanent de la universitat una desvinculació de la mateixa d'almenys 36 mesos.

No creiem que el model que es proposa tingui un efecte positiu sobre els "suposats problemes" que sembla generar el "model d'acreditació actual". Els problemes de renovació de plantilles tenen més a veure amb les agressives retallades dels últims temps i amb les nefastes polítiques d'ajustaments de personal que limiten la incorporació de nou personal a les universitats que amb el sistema d'acreditació.

Tampoc compartim, com els signants de l'addenda a l'informe, la proposta per atorgar a l'Administració pública universitària la capacitat per contractar de forma directa a un col·lectiu significatiu de professors –arribant, fins i tot, a determinar *ad personam* condicions bàsiques del contracte com les relatives a les funcions a desenvolupar, el salari a percebre, les obligacions docents i / o investigadores o de qualsevol altra classe a realitzar - vulnerant la normativa laboral bàsica i ignorant el dret a la negociació col·lectiva.

Igualment és injusta la sospita que es fa recaure sobre la selecció i eficàcia del personal de administració i serveis (PAS) de les universitats.

En canvi, compartim la necessitat de reforçar la independència, neutralitat i transparència de les actuacions de les agències d'avaluació de qualitat (ANECA, AQU) i de modificar el seus barems.

Discrepem obertament de les propostes per millorar el govern de les universitats perquè suposen una clara agressió a l'autonomia universitària i no garanteixen l'objectiu que persegueixen. Com assenyalen els autors del vot particular, la composició del Consell de la Universitat que es proposa i el procediment per a l'elecció del rector designat directament per l'esmentat consell, no encaixen en la Constitució perquè atempten contra l'autonomia universitària. Ens preocupa que es polititzi l'òrgan de direcció de la universitat i que la participació de les empreses en aquest òrgan pugui mercantilitzar-la encara més.

Així mateix, rebutgem l'excessiu poder que s'atorga al rector, que tindria la capacitat de nomenar degans i directors de centre, en detriment dels òrgans col·legiats i de la participació democràtica de la comunitat universitària en l'elecció dels seus òrgans de govern.

És també molt discutible l'aposta per reduir l'oferta de titulacions fonamentalment de les universitats públiques sense esperar l'avaluació que s'ha de fer en els propers anys. Tampoc podem compartir la suposada necessitat de reduir el nombre d'universitats, la seva reorganització o fraccionament, ni la possible eliminació o fusió de facultats i departaments en funció aspectes econòmics exclusivament, com es desprèn del document.

Finalment, denunciem que, reconeixent la insuficiència del nombre de beques i ajudes a l'estudi i la quantia de les mateixes, la Comissió d'experts proposi que les universitats tinguin amplis marges per fixar les seves pròpies taxes per matrícula, un cop es garanteixi un sistema de beques i préstecs adequat en dotació i nombre.

Encara que es proposa que s'augmenti la inversió pública, sembla que la comissió és conscient de la manca de voluntat política per fer-ho, com ens demostren els fets i el nostre dia a dia. Per això en l'informe s'aposta, finalment, per beques-préstecs per graus i postgraus, amb el consegüent endeutament de les famílies i dels estudiants.